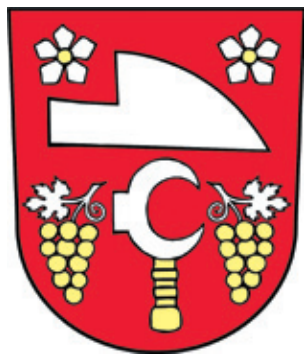

LANŠTORFSKÝ ZPRAVODAJ

3/2014 • VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD LADNÁ

Krojované hody a hodky Ladaná
20. - 21. a 27. září

k poslechu a tanci hraje **20.-21.9.DH Zlatáulka**
27.9. DH Liduška

Vstupné **Místo**

odpolední 80,- Kč	prostranství před KD
celodenní 100,- Kč	začátek vždy ve 14.00 hod.
	průvodem z parku Rasovna

Srdečně Vás zve obec Ladaná

VÝSTAVA PRACÍ LADENSKÝCH OBČANŮ

MADE IN LADNÁ 2014
MULTIFUNKČNÍ HALA LADNÁ

10. října 2014 13.00-20.00hod.
11. října 2014 8.00-18.00hod.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

SRDEČNĚ ZVE SDRUŽENÍ OBČANŮ LADNÉ

Výstava se koná ve spolupráci s obcí Ladaná

*Slovácké sdružení Ladaná Lanštorfčané
ve spolupráci s Obecním úřadem Ladaná pořádá*

Předhodoovní zpívání pod májů,

které se koná v pátek dne 19.9.2014 v 19:00 hodin na prostranství u ZŠ Ladaná.

*V programu se kromě domácího sboru Lanštorfčanů představí sbory z Valtic, Charvátské Nové Vsi, Vrbice a Slovácký krúžek Hrozen z Velkých Bílovic. Hostem pořadu bude lidová zpěvačka **Jana Otáhalová** ze Starého Podívorova. Hudební doprovod zajistí Cimbálová muzika J. Severina.*

Srdečně zvou Lanštorfčané

Úvodní slovo

Vážení spoluobčané,
vychází poslední číslo Lanštorfského zpravodaje v tomto čtyřletém volebním období. Rozhodli jsme se ho pojmout trochu jinak, než tomu bylo zvykem. Jak pracovalo zastupitelstvo a jednotliví zastupitelé, si může každý vyhodnotit sám, myslím si, že k tomu nepotřebujete návodné čtení.

Chtěla bych Vás jménem obce pozvat na krojované hody a hodky, které se poprvé uskuteční v novém zařízení. Určitě se s mnohými z Vás potkáme na podzimním výletě do Babiččina údolí a v listopadu na zájezdu do Prahy. Obec bude také pro děti pořádát tradiční Drakiádu na hřišti TJ Sokol.

Přeji Vám mnoho příjemných podzimních dnů a přiměřenou dávku životního optimismu.

Renáta Priesterrathová

Z OBSAHU

- Nový školní rok v ladenské škole
- Revitalizace nivy - Hluboký kout
- Žijeme v nejlepším z možných světů?
- V područí TESu a MESu – aneb život lesnický, život veselý
- Lanštorfští legionáři, II.část
- Ohlédnutí za dnem v kostele a ve farnosti

DĚNÍ V OBCI

GULÁŠ CUP

28.června se konal v parku Rasovna další ročník Gulášcupu, který uspořádalo Pohostinství U Parku. Letošního ročníku se zúčastnily týmy ZŠ a MŠ, „Mexičané“, Ženy v pokuse, Slovácké sdružení, Sousedský gang, Mláďi vpřed, Mláďi

hasiči, fotbalisté a obec Ladná. Na Rasovnu si našlo cestu mnoho návštěvníků, kteří měli opět možnost pochutnat si na různých druzích guláše. Letos nejvíce chutnal guláš, který uvařil školní tým.

FOTBALOVÝ TURNAJ ULIC

V sobotu 19.července se na hřišti TJ Sokol konal třetí ročník fotbalového turnaje ulic, do kterého nastoupilo celkem osm týmů. Turnaj se hrál systémem „každý s každým“, jedno utkání trvalo dvakrát deset minut. Hra i nasazení hráčů se muselo přizpůsobit tomu, že týmy tvořili nejen dospělí, ale také děti. V některých týmech si dokonce zahrály i ženy.

Nejmladší účastníci byla Eliška Áčová, nejstarším hráčem byl Josef Vaněk, který kromě hraní koučoval tým Anenské ulice. A že mu obojí činnost šla dobře, o tom svědčí obhajoba prvního místa z loňského roku. Na druhém místě se umístili hráči z ulice Ořechová a na třetím ulice Úlehlova.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ - BYDLENÍ PRO SENIORY

Desítky občanů si nenechaly ujít možnost prohlédnout si právě dokončené byty v podporovaném bydlení pro seniory. První obyvatelé se sem budou stěhovat na začátku října.

ŠKOLNÍ OKÉNKO

NOVÝ ŠKOLNÍ ROK V LADENSKÉ ŠKOLE

Organizace školního roku 2014/2015	
Zahájení školního roku	pondělí 1. září 2014
Ukončení I.pololetí	čtvrtek 29. ledna 2015
Ukončení II.pololetí	úterý 30. června 2015
Ředitelské volno	22. září 2014
Podzimní prázdniny	pondělí 27. října a středa 29. října 2014
Vánoční prázdniny	pondělí 22. prosince 2014 - pátek 2.ledna 2015
Pololetní prázdniny	pátek 30. ledna 2015.
Jarní prázdniny	pondělí 23.2. – neděle 1.3.2015
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 2. dubna a pátek 3. dubna 2015
Hlavní prázdniny	středa 1. července 2015 - pondělí 31.srpna 2015
Zahájení školního roku 2015/16	pondělí 1. září 2015

Prázdniny opět nečekaně rychle utekly a znovu se otevřely dveře naší školičky. V letošním školním roce usedlo do lavic základní školy 36 dětí z toho šest prvňáčků, kteří se na první den ve škole velmi těšili a jistě nemohli dospát rána. Je to velká změna v jejich životě a všichni jsme se snažili, aby tento den byl pro ně co nejkrásnější a rádi na něj vzpomínali.

Ve škole nastaly změny ve složení pedagogického sboru. Na místo ředitelky školy nastoupila Mgr. Jana Mrázová a novou posilou z řad mladých pedagogů je Mgr. Pavlína Holubová.

Tak jako v každém školním roce, i letos bude probíhat výuka ve spojených ročnících, kdy 1. a 2. třídu bude učit paní učitelka Vlastimila Bartošíková, 3. a 4. třídu paní učitelka Marie Kobrová a třídní učitelkou žáků v pátém ročníku bude paní učitelka Pavlína Holubová. Samozřejmě je i spousta mimoškolních akcí a kroužků, ovšem nesmírnou radost máme všichni z toho, že tělesná výchova už nebude probíhat v jedné z učeben, nýbrž v provzdušněných prostorách k tomu určených – prostorné multifunkční hale. Škola se bude snažit v maximální míře tuto novou budovu využívat. A možností se nabízí spousta: školní akademie, výstavy, sportovní soutěže, divadelní představení a mnohé další akce. „Polepší“ si i školní družina, která využije bývalou cvičebnu, kde si děti užijí mnohem více prostoru než dosud. Z toho má radost i paní vychovatelka Bc. Klára Prajková.

V mateřské škole budou otevřena dvě oddělení, tak jako v předcházejících letech – třída Kuřátek s paní učitelkami Lucií Štřelcovou a Petrou Laubovou a třída Berušek, kterou povedou paní učitelky Iveta Žáková a Libuše Vojteková. Také zde přišlo ke změnám. Paní učitelka Iveta Žáková povede organizačně i metodicky mateřskou školu jako vedoucí učitelka a pedagogický sbor posílila paní učitelka Petra Laubová. V novém školním roce bychom od ledna rády zařadily pro předškolní děti „Program edukačně stimulačních skupin“ za úzké spolupráce s rodiči. Rodič získá nejen náměty pro domácí činnost, ale zároveň stráví čas se svým dítětem, které se pomalu připravuje na školní život. Mezi rodiči je tento program velmi oblíben. Budeme se snažit, aby se dětem ve školce hodně líbilo a paní učitelkám dobře pracovalo. Je zde dost věcí, co by bylo potřeba vylepšit a věřím, že společnými silami to dokážeme.

Nezbytnou součástí naší školy je i školní jídelna, kde se paní kuchařky Marie Hrdličková, Věra Svobodová za vedení paní Zdeny Demčilové velmi dobře a s radostí se starají o své strážníky. V neposlední řadě jsou to i paní školnice a uklízečky v jedné osobě, které připravily obě školy do nového školního roku s chutí a velkou svědomitostí – paní Jarmila Šimečková a Jana Krajčovičová zastupující paní Ludmilu Hrabcovou, která je dlouhodobě nemocná.

O všem, co se bude v naší škole dít, bychom rády aktuálně informovaly na stránkách školy. Máme za to, že v současné době je důležitá prezentace školy všude tam, kde je to možné – internet, Lanštorfský zpravodaj i ostatní regionální tisk a možná se nám v budoucnu podaří založit také malý školní časopis. Protože když odvedete dobrou práci a máte z ní radost, proč se o její výsledek nepodělit s co nejširší veřejností? Již od 1. září naleznete a budete nacházet na stránkách www.zsam-sladna.rajce.net fotografie, které naše škola pořídila.

Když jsem v úvodu napsala, že jsme se všichni snažili, tím jsem myslela i pana Baránka, který nám vymaloval školní dru-

žinu, pana Dřevěného, jehož botníky a věšáčky zútulnily začátkům jejich novou šatnu, zaměstnance Obecního úřadu Ladná a ostatní, kteří škole pomáhají. Tímto jim děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

V závěru bych chtěla všem zaměstnancům školy, dětem a rodičům popřát do nového školního roku v jejich náročné práci mnoho zdraví, trpělivosti, shovívavosti, klidu a pohody. Věřím, že za deset měsíců, až přijde 30. červen, budou dětem zářit očka štěstím a nás dospělé bude hrát příjemný pocit z dobře odvedené práce.

Zájmové kroužky v ZŠ 2014/2015

kroužek	vedoucí	termín
Sborový zpěv	Jana Mrázová	Pondělí 13.30-14.30
Včelařský kroužek	Josef Vošvrda	Pondělí 16.00-17.00
Zábavné hraní	Marie Kobrová	Úterý 13.30-14.30
Sportovní hry	Marie Kobrová	Úterý 14.45-15.45
Folklórní kroužek	Pavčina Holubová	Středa 13.30-14.30
Myslivecký kroužek	Kamil Štoll	Středa 16.00-dle potřeby
Dramatický kroužek	Klára Prajková	Středa 16.00-17.00
Výtvarný kroužek	Klára Prajková	Čtvrtek 16.00-17.00

Mateřská škola

Připravit dětem pestrý a zábavný program pro děti v mateřince je snahou pedagogů také u nás. Zájem rodičů dětí z Břeclavi, kteří sem vozí děti, přestože mohou získat umístění v místě svého bydliště, je důkazem toho, že se to daří. Mateřská škola je i do příštího roku kapacitně naplněná.

Za celý kolektiv ZŠ a MŠ Ladná

Jana Mrázová

Základní škola a Mateřská škola Ladná
Vás srdečně zve na
Podzimní hrátky
S sebou: dýně, okrasné dýně, pomůcky na vyřezávání (nožičky), podzimní plodiny (brambor, jablíčko), přírodniny na ozdobu (hřebíček, jeřabiny, šípky, šišky, žaludy, barevné listy...), stuhy v podzimních barvách, přírodní provázek, párátko, tvací pistoli
**16.9.2014
v 16:30
na dvoře mateřské školy**

1. školní den 2014–2015 na naší škole

Obec Ladná ve spolupráci se ZŠ a MŠ Ladná Vás zve na
"Drakiádu"
Oznámení pro ty, kteří mají rádi pouštění draků a všechny jejich příznivce:
SRAZ V SOBOTU 4.10.2014
Co vás čeká?
Soutěže o ...
... nejnápadnějšího draka
... komu drak poletí nejvýše
Opékání špekáčků
Na hřišti TJ Sokol Ladná od
15.00 hod.
Těšíme se na vás i vaše draky, dráčky a všechny létající zázraky.

REVITALIZACE NIVY – HLUBOKÝ KOUT

Obci Ladná se nepodařilo v roce 2011 prosadit záměr revitalizace údolní nivy Ladenské strouhy. Pozemky u lokality „Hluboký kout“ na hranici s katastrálním územím města Podivín poté odkoupil investor, který bude letos na podzim realizovat podobný projekt.

Vážení občané Ladné,

jistě jste se již doslechli, že se v severozápadní části katastru Vaší obce, v lokalitě Hluboký kout (Spáleniska), plánuje vybudování mokřadů a tůň.

Dovolte, abychom Vám daný projekt, který bude spolufinancován z prostředků Operačního programu životní prostředí, přiblížili.

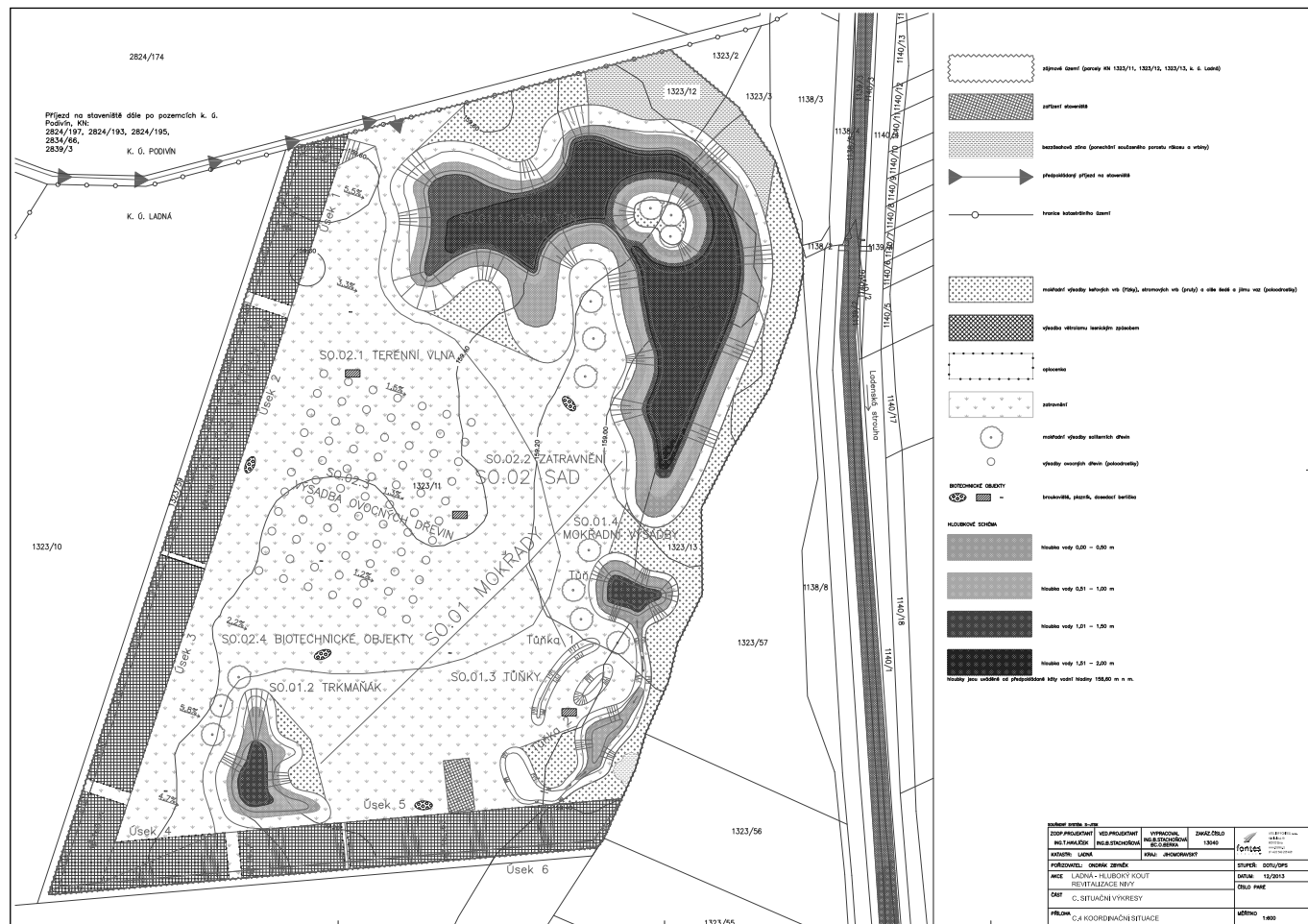
Účelem stavby je revitalizace lokality údolní nivy. Revitalizovaná plocha bude novým, ale místně původním krajinným prvkem lokality a má za úkol zlepšit ekologický i estetický ráz místní krajiny a zlepšit stanovištní podmínky pro obojživelníky, ptáky a drobné savce.

Naším záměrem je vytvořit v tomto území přírodě bližší biotopy. Jedná se o tůň – vysychavé i nevysychavé s maximální hloubkou 2m. Na tůň naváže výsadba původních druhů dřevin – především keřových a stromových vrb a také několika již vzrostlých soliterních stromů. Na volných plochách bude zatravnění a umístění drobných biotechnických objektů, jako jsou plazníky, sloužící především jako útočiště slepýšů, a broukovitě, jež bude sloužit pro různá vývojová stadia hmyzu, zejména pro roháče, tesaříky, kovaříky atd., dále pro drobné savce, ptáky a plazy.

V plánu je vybudování tzv. dosedacích berliček pro zejména dravé druhy ptáků. Vznikne tak přírodě blízká soustava vodních ploch a krajinné zeleně.

Věříme, že i Vy tento krajinný a ekologický záměr s pozitivním dopadem na životní prostředí přivítáte. Protože příroda je stále otevřená kniha a jen v ní opravdu stojí za to číst.

Manželé Ondrákovi, Podivín

KNIHOVNA

Prázdniny skončily a doba dovolených také. Dovolte mi pozvat Vás do naší knihovny pro pěknou knihu nebo na některou plánovanou akci. Naše děti se mohou zúčastnit již 3.ročníku soutěže „O nejpilnějšího čtenáře“ školního roku 2014-2015.

Dále celoroční soutěže „Pohádkový rok“. Soutěžní podmínky jsou zveřejněny v knihovně nebo webu knihovny. Před Vánoce uspořádáme pro malé i velké tvoření skleněných svíců.

Od 6.-12. října 2014 proběhne 18 ročník „Týden knihoven“

Knihovna připravila na úterý 7. října v odpoledních hodinách pro všechny Ladeňáky **DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ**. Zájemcům bude představen knižní fond, seznámení s provozem knihovny. Novým zájemcům o registraci, na zkušební dobu do konce roku odpustíme poplatek. Pro školní děti s paní družinářkou zprůjemníme odpoledne s pohádkou.

Oznamujeme čtenářům, že členský poplatek MK i na další se nemění a zůstává ve stejné výši. Žáci, studenti a důchodci 30Kč/rok, důchodci nad 70 let zdarma, dospělí 60Kč/rok. Ob-

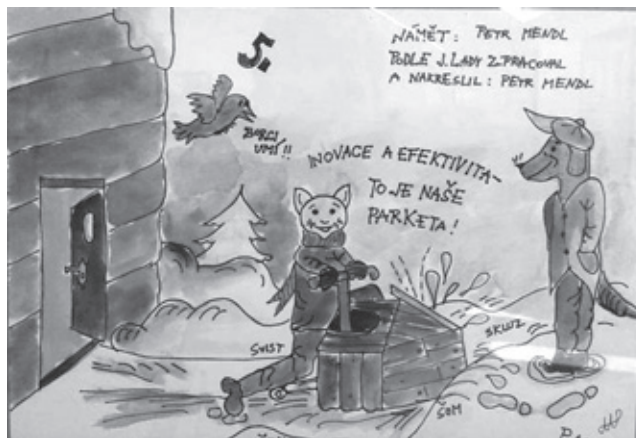
novte si členství co nejdříve a využívejte celoročně služby místní knihovny.

Pokud máte nějaký nápad na uspořádání konkrétní akce nebo chcete číst své oblíbené spisovatele, můžete napsat do vzkazů na webu knihovny (vzkaz můžete napsat i jako soukromou zprávu, která nebude na této stránce vůbec vidět) ve formě emailu nebo osobně navrhnout při návštěvě knihovny. Fantazii se meze nekladou. Těšíme se na Váš zájem.

Připravila Vojtěška Florusová

LADENSKÉ ÚSPĚCHY

Při příležitosti výstavy „Josef Lada – výběr z díla“ Městské muzeum a galerie Břeclav uspořádalo soutěž pro děti „Josef Lada očima dětí.“ Do soutěže přišlo přes dvě stě děl, ze kterých odborná porota vybrala ty nejlepší. Děti byly slavnostně oceněny na vernisáži výstavy 27. 5. 2014, za přítomnosti pana Josefa Lady ml. V kategorii C2 – Ladova vesnice v komiksu (žáci 8.-9. třídy) zvítězil Petr Mendl, v kategorii C3 – Ladova vesnice v komiksu (studenti středních škol) obsadil Roman Julínek 3. místo.

SPOLKY A SDRUŽENÍ

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Požární výjezd JSDH Ladná

V sobotu 23.8.2014 v 18.45hod. byly zaslány sms z Operačního střediska z Brna (KOPIS). Na dvou místech v obci byla po příchodu deště čerpána voda, nejprve u domu paní T. Čechové na Masarykově ulici, kde jsme pročistili odtok. Další zásah byl na konci ul. Masarykovy, kde se držela voda na silnici od sochy sv. Jana až po poslední dům. Tento zásah jsme provedli za použití cisterny CAS, plovoucího čerpadla a kalového čerpadla. Zásahu se zúčastnili Jan Novák, Václav Podrazil a Josef Střelský.

za JSDJ Jan Novák

SLOVÁCKÉ SDRUŽENÍ LANŠTORFČANÉ

Letošní rok nám začal již 18.1.2014, kdy jsme zpívali na akci v Hrušovanech nad Jevišovkou na oslavě narozenin. Skladba písní byla výborná, všichni jsme si večer užili. Jako každý rok jsme podpořili zpěvem fašank v Ladaně. Ten letošní se obzvlášť vydařil také díky slunečnému počasí. Již opakovaně nás pozvali na Předhodovní zpívání do Přítluck, které se konalo 3.5.2014. Přehlídka mužských sborů se letos konala v Moravském Žižkově dne 10.5.2014. Kromě našeho sboru se zde představilo dalších 15 sborů slováckého regionu, které doprovázela Cimbálová muzika sourozenců Osičkových z V. Bílovic. Letos jsme byli požádáni Spolkem Vinařů ze Zaječí, abychom obohatili zpěvem místní akci Dnů otevřených sklepů v Zaječí dne 24.5.2014.

Postupně jsme navštívili bezmála 20 místních sklepů, ochutnali výborná zaječská vína a zazpívali všem návštěvníkům. Dne 31.5.2014 nás pozvali naši kamarádi z Prušánků na Zpívání do Nechor. Tato akce byla mezinárodní, neboť se zde představily také dva sbory ze Slovenska.

Také jsme zazpívali našemu kamarádovi, ladenskému malíři Liborovi Vymyslickému na zahájení jeho výstavy v Lázních Hodonín 2.6.2014.

K prestižnímu vystoupení našeho sboru patřila účast v programu Tvrdonských národopisných slavnostech 8.6.2014. Letošní ročník byl věnován 100. výročí 1. světové války. V nedělním odpoledni se kromě sborů Koňarů z Poštorné, Charvátské

Nové Vsi, Lanštorfčanů předvedl také Klub vojenské historie v dobových uniformách.

Patrně po vzoru zaječských vinařů uspořádali v Přítlukách dne 5.7.2014 akci Dny otevřených sklepů, na které jsme také přispěli svým zpěvem.

V srpnu nás již tradičně pozvala starostka obce Zaječí paní Hasilíková na Svatovavřineckou neděli k místní kapliče. Na tomto místě je krásný pohled jak na Pavlovickou oblast, tak Pálavu a soustavu Novomlýnských nádrží. Poslední akcí bylo Vinobraní v Horních Bojanovicích 6.9.2014, kde v bohatém odpoledním programu kromě našeho sboru vystoupila také děvčata z Moravské Nové Vsi a všem zahrála dechová hudba Hornobojani. V rámci této akce byly vyhodnoceny nejlepší výpěstky zdejších zahrádkářů v kategorii – brambora, mrkev, rajče a paprika. Samozřejmě nechyběl první letošní burčák.

Před námi je stěžejní akce našeho sboru, a to Předhodovní zpívání pod májů, které se uskuteční 19.9.2014 v 19:00h. na prostranství před halou. Zde se kromě našeho sboru představí mužáci z Valtic, Charvátské Nové Vsi, Vrbice, zatančí Slováci kručáků Hrozen z V. Bílovic a hudební doprovod zajistí Cimbálová muzika J. Severina. Hostem pořadu bude lidová zpěvačka Jana Otáhalová ze Starého Poddvorova.

Vystoupení sboru Lanštorfčanů v Moravském Žižkově 10. 5. 2014

Jako každý rok pojedeme 27.9.2014 do Brna na Pochod Moravanů. Vystoupení zahrnuje zpěvy v kostele Sv. Tomáška, kde je úžasná akustika, následuje pochod přes Nám. Svobody. Doufáme, že se vydaří počasí.

Letos ještě plánujeme zpívání na sv. Mikuláše u kostela společně s ladenskými dětmi a vánoční zpívání na Štědrý den na hřbitově v Ladě.

Připravil Martin Vlk

DĚNÍ VE FARNOSTI

OHLÉDNUTÍ ZA DĚNÍM V KOSTELE A VE FARNOSTI, POZVÁNÍ NA BOHOSLUŽBY

Největší událostí prázdninových dnů byla výměna kněze podivínské farnosti. Dnes už náš bývalý farář Pavel Křivý se s námi rozloučil mši svatou 10. srpna. O týden později už u nás sloužil mši svatou náš nový kněz, Slavomír Bedřich. Pochází z Borkovan, je mu 52 let. Jeho předešlým působištěm byly Lysice, kde sloužil 18 let. Má zájem o dění v obci, mohli jste ho např. vidět na dnu otevřených dveří seniorských bytů. Většinou každý kněz přináší i nějaké změny. První změnou je konání mši svatých. Ty budou ve středu a v pátek podvečer v 17.30hod., pondělní ranní mše odpadá. Nedělní bohoslužby se nemění, budou i nadále v 9.30hod.

V neděli 7.9.2014 se konala mše svatá za školní děti, mládež, učitele a vychovatele. Na závěr mše bylo uděleno školákům požeňování u oltáře. Děti, které by chtěly chodit do náboženství, si mohou vyzvednout přihlášky u pana faráře.

K hodovému veselí patří také mše svatá. Je to slavnost patrona našeho kostela. V neděli 21. září bude sloužena mše na poděkování za dary letošní úrody, s prosbou za celou obec, za zdravé i nemocné, za staré lidi, rodiny i děti s přinášením darů země z letošní úrody. Jste zváni jak na ranní mši svatou, tak odpoledne k návštěvě kostela. Tuto neděli proběhne sbírka na opravy a potřeby kostela.

V neděli 2. listopadu 2014 bude mše svatá obětovaná v 9.30hod. za všechny naše zemřelé.

Tradičně poslední neděli před dobou adventní, o Slavnosti Ježíše Krista Krále, bude mše svatá za letošní jubilanty. Bude se konat 23. listopadu v 9.30hod., kdy můžete přijít poděkovat za dar svého života.

V neděli 30.11. začíná nový církevní rok dobou adventní. Je to doba očekávání a přípravy na vánoční svátky. Můžete si přinést požeňovat adventní věnce, jejich čtyři svíce budeme postupně zapalovat.

K oslavám stého výročí posvěcení kostela nemáme zatím žádné konkrétní informace. Pan farář Bedřich odjíždí v době uzávěrky zpravodaje na biskupství k jednání o této záležitosti. Už dnes Vás zveme na slavnostní mši svatou, která by se měla konat 9. listopadu 2014, vše bude ještě upřesněno.

Tak jako si nový kněz musí zvykat na nové prostředí, vplout do zvyklostí a ekonomických záležitostí nové farnosti, tak i pro nás je to změna. Přejeme mu spokojenost, zdraví a Boží požeňování na novém působišti.

CHARITNÍ SBÍRKA

Do charitní sbírky můžete přinést ložní prádlo, deky, ubrusy, záclony, dámské, pánské a dětské oblečení, obuv, kabelky, hračky, batohy a jiné věci. Nenechávejte prosím věci u vchodu do kostela!

Termíny:

středa 1.10.2014 18.30-19.30hod.

pátek 3.10.2014 18.30-19.30hod.

neděle 5.10.2014 15.00-16.00hod.

Po domluvě i v jinou dobu.

Jménem potřebných děkuje Charita.

Připravila Ludmila Střelská

LANŠTORFŠTÍ LEGIONÁŘI, II.ČÁST

Lanštorfští legionáři v Itálii

Antonín Sedláček – narozen v Lanštorfě č. p. 43 dne 5. června 1881. Do války narukoval 15. srpna 1915 jako voják rakousko-uherské armády k 31. pěšímu pluku. Jako voják již 21. pěšího pluku byl 24. srpna 1917 zajat u Jeleníku. Rok na to, 13. července 1918, se přihlásil do čs. legie, kam byl zařazen 23. téhož měsíce k 31. střeleckému pluku. U tohoto útvaru v hodnosti vojína ukončil 2. srpna 1919 svoji legionářskou činnost. Antonín Sedláček po návratu z legie žil v Lanštorfě č. p. 203 kde i 13. prosince 1957 zemřel.

František Novotný – narozen v Lanštorfě č. p. 77 dne 29. června 1886. Narukoval k 3. pěšímu pluku. Dne 20. listopadu 1917 byl u Konstanjevice zajat a v italském městě Battipaglia se přihlásil do čs. legie, kam byl zařazen 10. května 1918 k 33. pěšímu pluku. Zde v hodnosti vojína ukončil 4. září 1919 svoji legionářskou anabázi.

František Novotný po návratu z války žil v Lanštorfě č. p. 164, kde i 5. října 1959 zemřel.

Václav Štoll - narozen v Lanštorfě 26. února 1893. Do války narukoval v roce 1915 k 3. pěšímu pluku. Zajátý byl 1. listopadu 1916 u Doberda. Do čs. legie byl zařazen 24. dubna 1918 k 34. pěšímu pluku v hodnosti vojína. Dne 17. prosince 1919 ukončil svoji činnost v čs. legii.

Václav Štoll se po válce vrátil do rodného Lanštorfa, kde žil v č. p. 157 až do své smrti, která ho zastihla 13. února 1957.

Prokop Sýkora – narozen v Lanštorfě č. p. 95 dne 15. února 1890. V rakousko-uherské armádě sloužil u 3. pěšího pluku v hodnosti četaře. Dne 19. srpna 1917 byl zajat u Sela. V italském Folignu se 14. května 1918 přihlásil do legie, kam byl za pět dnů přijat. Byl zařazen k 32. pěšímu pluku v hodnosti če-

tař. Takto i zakončil 18. října 1919 svoji legionářskou činnost. Prokop Sýkora se oženil v Husovicích, jeho další osudy nejsou známy.

Ludvík Lucký – narozen v Lanštorfě č. p. 116 dne 6. dubna 1898. Do rakousko-uherské armády byl mobilizován 11. května 1916 k 3. pěšímu pluku jako voják. I on byl u Sela zajat 19. srpna 1917. Do legie se přihlásil 13. února 1918 v Padule, zařazen byl 25. dubna 1918 k 32. pěšímu pluku. Zde jako voják sloužil až do ukončení své legionářské anabáze, která trvala do 9. února 1921. Poválečné osudy Ludvíka Luckého nejsou známy.

František Krutil – narodil se v Lanštorfě 15. února 1900, pocházel z domu č.p. 89. V rakousko-uherské armádě sloužil v hodnosti vojína. Dne 29. října 1918 byl zajat na severu Itálie u Belluna. Do legie byl zařazen v den svých devatenáctých narozenin 15. února 1919 k 39. pěšímu pluku. Po ukončení války žil celý život v Lanštorfě v domě č.p. 268. Zemřel ve Valticích 3. ledna 1977.

Lanštorfští legionáři ve Francii

Stanislav Šohaj – narozen v Lanštorfě č. p. 108 dne 10. listopadu 1898. U tohoto legionáře je známo pouze to, že nebyl zajat a že byl dne 11. června 1919 zařazen do čs. legie k 24. střeleckému pluku.

U tohoto útvaru v hodnosti vojína dne 19. července 1919 zakončil svoji misi. „Slávek“ Šohaj bydlel celý život v Lanštorfě v č. p. 108 až do své smrti 18. října 1979.

Připravil Jan Ševčík

ŽIJEME V NEJLEPŠÍM Z MOŽNÝCH SVĚTŮ? ANEBO KDY NÁM BYLO NEJLÉPE

*Bubny bijú, trubky vřeštá
daj nám, Bože, daj nám štěstá
Ocel skáče po oceli
rúbajú sa chlapi smělí*

Francouzský osvícenský filozof a spisovatel Voltaire (1694 - 1778) napsal v roce 1759 pod vlivem šokujícího otřesu ze silného zemětřesení v Lisabonu z 1. listopadu 1755 knihu nazvanou „Candide aneb O optimismu“ polemizující s názorem, zda žijeme v nejlepším z možných světů. Ve světle této pohromy, která se svým rozsahem a prudkostí vymykala všemu, nač byla tehdejší Evropa zvyklá, jako jeden z prvních spatřil mezeru mezi naším myšlením a reálnou podobou světa, k němuž patří i katastrofy, jež přesahují naše schopnosti vnímání.

To evokuje otázky typu: Žijeme v nejlepším z možných světů? Kdy nám bylo nejlépe? A kdy naopak nejhůře? Americký prozaik James Branch Cabell (1879 - 1958) k tomu výstižně konstatoval: „Optimista se domnívá, že žijeme v nejlepším z možných světů. Pesimista se obává, že je tomu skutečně tak.“

Říká se, že optimisté nebývají dobrými investory. Americký podnikatel (označovaný za „učitele bohatých“) Robert Kiyosaki (*1947) je přesvědčen, že dobrý investor musí být především dobrým podnikatelem a legendární americký investor Warren Buffett (*1930), doplňuje, že dobrý podnikatel musí být především dobrým ekonomem. Lze měřit blahobyt (pouze) ekonomickými údaji? Jinými slovy, lze blahobyt měřit penězi, nebo jsou důležitější jiné hodnoty?

Ruský revolucionář a anarchista Michail Alexandrovič Bakunin (1814 - 1876) v jednom ze svých esejů píše, že člověk „zdeptán surovou hmotou smrtelného těla, má potřebu jíst, bydlet, odívat se, odolávat vlivům vnější přírody a barbarských lidí, je-li civilizován, cítí nutnost blahobytu, pohodlí, přepychu, má potřebu mnoha věcí, z nichž mnohé byly neznámé našim otcům a dnes jsou naprostou nutností. Člověk by mohl snadno jít po stopách světců minulých století, osamět se do nějaké skalní hlubiny a žít se kořínky. Moderní svatí pohrdají takovou dokonalostí a jsou přesvědčeni, že hmotné pohodlí je nutné ke spasení. Připusťme nutnost přepychu a blahobytu, ...“

Někdy bývá nostalgicky opěvována tzv. „první republika“. Např. český meziválečný národohospodář Ladislav Feierabend (1891 - 1969) v jedné ze svých knih píše: „Před druhou světovou válkou ... životní standard v Československu byl nejvyšší ve střední Evropě.“ Vyšší životní úroveň byla také jedním z důvodů, proč německy hovořící obyvatelstvo neopustilo tzv. sudety. Německo sužovala ve 20. letech minulého století obrovská inflace a Rakousko na tom nebylo hospodářsky o mnoho lépe.

Naopak ČSR patřila k průmyslově nejvyspělejší zemím. Vynikala v porovnání objemovém (vyrobené tuny oceli, hektolitry mléka na hlavu apod.), nákladovém (porovnání objemů výroby s náklady) i marketingovém (uvedené porovnání ve vazbě na kvalitu výrobků či poskytovaných služeb – řečeno dnešním jazykem: „mírou přidané hodnoty“).

Někteří historikové zdůrazňují, že Československo jako tradičně průmyslová země s rozvinutou sociální a politickou strukturou se odlišuje a odlišovala od východní a středoevropské normy mimo jiné díky těsnému sousedství a úzké provázanosti s Německem. Dokonce se kdysi o Čechách mluvilo jako o „Němcích mezi Slovany“. (Tady by bylo v zájmu objektivitě asi dobré připomenout, že prosperující Velká Morava i české knížectví byly státy podstatně profitující z obchodu s otroky – jinými Slovany!) Dnes se zase kvůli silné provázanosti naší ekonomiky s ekonomikou Spolkové republiky Německo s trochou nadsázky hovoří o České republice jako o „sedmnácté spolkové republice“. Věci jsou ovšem nastavené tak, že bude-li se dařit dobře Německu, máme šanci i my. Nebude-li se dařit dobře Německu, zcela jistě se nebude dobře dařit ani nám.

Na území, na kterém se dnes rozprostírá Česká republika, došlo v historii k výraznému ekonomickému vzestupu již dvakrát a nikdy to nebylo v návaznosti na Německo, ale pokaždé bylo základem tohoto hospodářského vzestupu nerostné bohatství. Poprvé to bylo stříbro z Kutné Hory, jež za Karla IV. pozvedlo Čechy na úroveň přímořských italských obchodních měst a učinilo je středem středověké římské říše. Podruhé se naše země stala jevištěm průmyslového vzestupu díky uhlí v 19. století – ve století páry. České země těžily téměř dvě třetiny uhlí celé habsburské monarchie. Z hospodářského hlediska jsme tedy Rakousko nepotřebovali. Když český historik a politik František Palacký (1798 - 1876), přezdívaný „Otec národa“ tvrdil: „Gäbe es Österreich nicht, man müßte es erfinden.“ („Kdybychom neměli Rakousko, museli bychom si ho vytvořit“¹), měl na mysli politické hledisko, totiž Rakousko jako federativní stát.

Meziválečné Československo ovšem nepatřilo mezi úplnou špičku světové ekonomiky, jak se traduje. Na samém začátku bylo jen nadprůměrné a hned se začalo postupně propadat.

1 Možná vědomá, možná nevědomá parafráze Voltairova výroku: „Si Dieu n'existait pas, il faudrait l'inventer.“ (Kdyby nebylo boha, museli bychom ho stvořit.) Palacký zastával ideu tzv. austroslavismu jakožto „menšího zla“ než myšlenka panslavismu, tj. upnutí se slovanských národů k (tehdy carskému) Rusku.

V letech 1918 až 1920 bylo přibližně osmou nejsilnější ekonomikou, koncem 30. let už bylo za dvacítkou.² Průměrný schodek státního rozpočtu meziválečného Československa v letech 1931 - 1936 činil 2 741,5 miliard Kč. Celkový státní dluh rostl v letech 1927 - 1938 meziročně v průměru o 7,8 %.³

V 60. letech, kdy nám patřila čtyřicátá pozice, mělo Československo snad spolu s NDR (ale zde srovnání ztěžovala skrytá pomoc velkého bratra) nejproduktivnější ekonomiku východního bloku. Ač pracovali v tomtéž systému socialistické ekonomiky jako ostatní země RVHP, Češi a Slováci např. udrželi jediní osobní automobil volně na trhu jako komoditu i finančně relativně dostupnou, vybudovali relativně nejhustší telefonní síť apod. Životní úroveň až do konce 60. let držela krok s takovými zeměmi jako Finsko a Rakousko⁴ a přesahovala životní úroveň tradičněji založených společností takových států západní Evropy jako byly Španělsko a Portugalsko, o Turecku nemluvě. Dnes jsme někde za šedesátkou, ovšem pro objektivnost je třeba říct, že to není dáno pouze naším zhoršováním, ale také zlepšováním vztahovaného okolí.⁵

2 Tento propad nebyl dán pouze naším zhoršováním ale také tím, že ostatní se začali zlepšovat.

3 V prvním případě je absolutní srovnání se současností dosti obtížné (dnes běžně užívaný ukazatel výkonnosti hospodářství HDP, mimochodem velice sporný indikátor životní úrovně, se tehdy ještě nesledoval), ale ve druhém případě relativní porovnání možné je: za posledních 12 let, tj. v letech 2002 - 2013, rostl celkový státní dluh ČR meziročně v průměru přibližně o 14,5 %!

4 Tady nelze nepřipomenout legendární větu Jára Cimrmana: „Byli jsme před Rakouskem, budeme i po něm.“

5 To si lze ukázat třeba na příkladě Emila Zátopky. Dnes máme lepší běžce, než byl kdysi on. Dosahují lepších časů než on před 60 lety. Skutečné postavení však ukazují počty olympijských medailí. Nemůžeme se tedy srovnávat sami se sebou, ale jen s jinými. Zrovna tak pravdivý obraz ekonomiky nejlépe ukáže srovnání s vyspělými zeměmi.

Naproti tomu jedno krásné staré české (zapomenuté) přísloví říká: „Nehleď na to, abys byl lepší než ostatní, ale abys byl lepší než včera.“

Také s etikou to bylo, zdá se, za „první republiky“ stejné jako dnes. MUDr. Ctibor Bezděk (1872 - 1956), lékař, filozof, sociolog a spisovatel, přítel T. G. Masaryka, narozený v Podivíně, od sedmi let (kdy osiřel) vyrůstal v Kobylí, v rozhlasové přednášce nazvané „O dětském lhaní“ z 31. srpna 1932 mimo jiné říká:

„... Lži je mezi námi velmi, až příliš mnoho. Ve veřejném životě dospěly poměry tak daleko, že pro mnohé lidi se stalo slovo politika synonymem lži. Ve světě obchodním nelze věřit naprosto nikomu, protože dobře uzavřený obchod je jediným cílem obchodujících bez ohledu na prostředky, kterými bylo tohoto úspěchu dosaženo. Nejhorší ovšem je, že ani náš život soukromý není lepší, protože velmi mnoho lidí žije nad svoje poměry, mnoho jich žije podvodně na cizí účet.“

Kdy tedy bylo českému národu nejlépe? Tehdejší prezident Václav Klaus (*1941) ve svém Novoročním projevu z 1. ledna 2008 zhodnotil rok 2007 mj. slovy: „... přes nemalou řadu osobních i společenských problémů, které kolem sebe každý z nás vidíme a cítíme, dnes asi žijeme v nejlepším období naší země, v jakém jsme kdy žili.“ Jakožto ekonom zřejmě vycházel z ekonomických ukazatelů. Co pak následovalo, všichni víme. Během roku 2008 vypukla tzv. „finanční krize“, ze které se svět (zejména Evropa) dodnes, tj. ani po šesti letech, pořádně nevzpamatoval(a).

Český básník Adolf Heyduk (1835 - 1923) se pravděpodobně ve své neznámější básni (ze sbírky Dědův odkaz, 1879) ptá: „Štěstí! co je štěstí? ...“ Anglický básník a dramatik John Dryden (1631 - 1700) již dvě století před ním napsal: „Ze všech možných štěstí, které může člověk získat, není největší rozkoš, ale úleva od bolesti.“

Stačí nám ke štěstí mír, nebo žádáme přece jen něco více? Jedno latinské přísloví říká „Inter armis silent musae“ – Mezi zbraněmi múzy mlčí. Zajímavé je, že časy, kdy je lidem nejhůř, stejně jako časy, kdy se lid veselí, doprovázejí stejné nástroje – bubny a trubky (ať už vojenské polnice v prvním případě, či křídlovky v případě druhém).

Kdy bylo nejlépe Lanštorfčanům a Ladeňákům? Anglický renesanční filosof, vědec, historik a politik Francis Bacon (1561 - 1626) ve své době tvrdil: „Zlatý věk je před námi, nikoliv za námi.“ Je nebo bude to i náš případ?

Zdeněk Vrbík

CESTOVATEL MIROSLAV ZIKMUND CHVÁLÍ LANŠTORFSKÝ ZPRAVODAJ

Známý cestovatel Miroslav Zikmund, polovina slavné cestovatelské dvojice Hanzelka a Zikmund, poté, co si přečetl úvahu O užívání života a cestování, která vyšla v minulém čísle našeho obecního čtvrtletníku a v níž byla i nejedna zmínka o této slavné dvojici cestovatelů, napsal autorovi úvahy dopis, v němž mimo jiné píše: „Vážený pane Vrbíku, aby Váš dopis ze 7. t.m. nestihl osud hromady těch, které se mi pro spousty neodkladné práce vrší na pracovním stole, píšu obratem. ... Se zájmem jsem si přečetl Váš fundovaný článek O užívání života a cestování na straně 17. a 18 Lanštorfského zpravodaje 2/2014, doložený citáty z Pythagora až po Francise Bacona. Však jsme se s Jirím už v Africe snů a skutečnosti podíleli na zoufalství Emila

Holuba ze ztráty nenahraditelných deníků a vědeckých poznatků po přepadení jeho tábora Mašukulumby ... Při listování Vaším výborným Zpravodajem mne na straně 5 zaujala zpráva ze zasedání zastupitelstva: kupní smlouva na pozemek o výměře 1 m² ... Jak vypadá pozemek o rozloze jednoho metru čtverečního? ... Zdravím Vás a přikládám ... publikaci Miroslav Zikmund z Plzně až na kraj světa, jejíž několik výtisků mi právě přivezli plzeňští přátelé. Miroslav Zikmund“ Dodáváme, že tato publikace byla vydána k nedávnému významnému životnímu jubileu pana Zikmunda. Letos 14. února tento plzeňský rodák, už po léta usazený ve Zlíně, oslavil neuvěřitelné 95. narozeniny!

Zdeněk Vrbík

V PODRUČÍ TESu A MESu – ANEB ŽIVOT LESNICKÝ, ŽIVOT VESELÝ

Před rokem 1948 v Československé republice byla struktura služby v lesním hospodářství kromě sporých výjimek celkem stejná. Ministerstvu podléhala ředitelství, která tvořilo několik lesních správ, či polesí. Polesí tvořil vedoucí, či polesný, dříve lesmistr, vrchní lesmistr, nebo lesní kontrolor (existovaly služební

hodnosti), který míval k ruce jednoho nebo dva praktikanty (adjunkty) a podle rozlohy polesí odpovídající počet hajných, kteří ve svých revírech, úsecích byli v přímém styku s lesními dělníky a dělnicemi a měli hlavní úkol zajišťovat venkovní provoz podle příkazů z дирекce, které zpracovával a rozděloval polesný.

Práce v lese se odjakživa dělila na tři hlavní sekce: pěstování lesa, lesní těžbu a ochranu lesa s výkonem práva myslivosti. Většinou na všech správách byly takzvané režijní honitby, kde se myslivecky hospodařilo ve vlastní režii. Tato činnost byla vždy největším lákadlem pro všechny adepty lesnické činnosti, protože tady měli možnost vykonávat svou zálibu - myslivost jako pracovní náplň, součást povolání, kvůli které se na studiích většinou dali.

Podle toho, že se tento správní model udržel snad dvě stě let, by se dalo soudit, že tento systém praxi nejlépe vyhovoval.

Po únoru 1948 se však začaly dít věci. Systém se sice ještě chvíli udržel, ale postupně se do vyšších funkcí, polesných, ředitelů a ministerských úředníků dostávali ševci, kováři, krejčí, zámečníci a jiní, kteří měli na klopách rudé hvězdy a o lesnictví nevěděli zhora nic.

A tak se stalo, že v období raného socialismu, zhruba v šedesátých letech, začali tito lidé vymýšlet „inovace“, které měly někdy dalekosáhlé následky.

Jeden takový nápad těchto „odborníků“ byl rozdělit lesní personál na dvě samostatné skupiny, přičemž polesí, jako správní jednotka zůstalo, ale mělo na starosti pouze pěstování lesa a myslivost.

Pro těžbu, přibližování, odvoz dříví z lesa a jeho expedici, byly ustanoveny nové správní jednotky- Těžebně expediční střediska(TES) a Manipulačně expediční střediska(MES), které s myslivostí neměli nic společného. Tak student, který čerstvě absolvoval lesnickou školu a těšil se, že si užije myslivosti, najednou zjistil, že měl jen zbožné přání a že bude zaměstnán jako těžební, odvozní či manipulační mistr, přičemž o myslivosti si může nechat dál jenom zdát.

Nepřísluší mi posuzovat, přineslo-li to výhody hospodářské (i když se domnívám, že určitě ne), ale rozhodně se povedlo zasít semeno sváru mezi lesnictvem, do té doby jednotné. Tím, že jedni mohli všechno a druhí nic, vznikala závist jedněch vůči druhým, tedy „těžařů“ vůči „pěšářům“ a naopak. Dokonce se tehdy říkalo, že jedni loví ve dne a druhí v noci.

I stalo se na jednom Lesním závodě v okresním městě, kde později nastoupil čerstvý lesník Ferdinand Rokl, že zde vznikl již zmíněný TES a MES. Milý Ferda, chtěl-li vůbec pracovat u státních lesů, musel nastoupit jako odvozní mistr u těžebně expedičního střediska

(tedy TESu).

Vyfasoval tedy uniformu a služební motocykl a jeho starší kolega mu začal předávat jeho služební úsek, který sestával ze dvou polesí a měl rozlohu kolem tří tisíc hektarů. Náplní jeho práce bylo vést zásoby vytěženého dříví v porostech i na odvozních místech a evidovat jeho pohyb od pařezu přes odvozní místo (skládky) až na manipulačně expediční středisko (tedy MES), kam tehdy všechno dříví z lesa směřovalo, a k tomu evidovat pracovní docházku všech pracovníků, které měl na starosti, což byla v té době běžná rutina každého lesníka. Jednou za týden se musel povinně účastnit pracovní rady, která se konala většinou v kanceláři MESu, kde úřadoval dopravní technik, který každý den ráno rozesílal nákladní auta a odvozní soupravy do lesa k odvozu dřeva. Od svých nových kolegů se Ferda dověděl, že porada má název „HOPLAPO“. Ať pátral v paměti sebevíc, na žádnou podobnou zkratku si ze školy nevzpomněl. Ptát se kolegů mu bylo žinantní, protože se obával blamáže. Jednou si však přece troufl a zeptal se svého staršího kolegy, který mu předával úsek, co zkratka znamená. Kolega se k němu naklonil a šeptl mu s úsměvem do ucha – „Hovno-platnáporada..!“ Bylo to výstižné, protože celá expedice dříví

z MESu dále k odběratelům byla závislá na tom, jaké pošlou z nádraží ČSD vagony – a to dopředu nevěděl ani dispečer ČSD, natož dopravní technik slavného TESu. Takže většinou co se dohodlo na poradě v pondělí, v úterý již neplatilo, jelikož přišly vagony na rovnané dříví a v plánu z porady byl odvoz dlouhého dříví. Auta si soudruh dopravní technik na MESu odchytil a přesměroval, ale soudruzi odvozní mistři, kteří už dávno čekali na auta v lese se to nedozvěděli, protože mobilní telefony byly tehdy ještě utopií. A tak vznikala chaos, který si museli vyřešit po svém.

Řešil se tím, že každý den ráno před šestou hodinou se odvozní mistři z vlastní iniciativy sešli na MESu a počkali do té doby, než bude jasno, kam auta tentokrát pojedou. To byla příležitost k filozofickým rozpravám, vyprávění vtipů a různým legráckám.

Nejstarším z odvozních mistrů byl Antonín, bydlel v sousední, blíže nejmenované obci na moravsko-slovenském pomezí, která byla věhlasná svou historií a slavnými lidmi, kteří se o mnohé zasloužili. Možná to jí někteří zlí jazykové záviděli a kolovaly o ní kompromitující anekdoty, které některé její občany urážely, ti ostatní je brali jako zdravý humor. Tonda patřil k té druhé skupině a dokonce anekdoty vymýšlel. Jednou seděl v kanceláři u osmičky bílého, kterou dostal jako pozornost od soudruhů na MESu, a rozšafně prohodil: „Ferdo, toš včera sem byu u zubařky na polyklinice a jak sem otevřu hubu, povidaaua ně – „pane Antonín myslela jsem, že jste také z té obce, co se o ní říká, že tam lidé nemají zuby moudrosti a vy tu jeden máte“ – a já jí na to – „víte pani doktorko, já sem také bývau chvílu tady u vás ve městě a tak mi jeden narústeu!“

Tonda nevlastnil řidičské oprávnění k řízení automobilu, na motocykl sice oprávnění vlastnil, ale jezdil vždy jen do té doby, dokud se nestala nějaká maličkost, která ho „znepojízdnila“ a s ježděním byl konec. Říkal o sobě, že není technický typ, aby si to uměl spravit. Kdo uměl vyměnit kolo na motocyklu, byl u něho génius. Proto také jezdil nejraději stopem (mimo jiné také proto, že měl nejraději rum a ani jinému alkoholu se nevyhýbal).

Kterýsi den ráno vtrhl s hlaholem do kanceláře a hlásil: „Tak mňa dneskej chuapci dovězli Taliáni“ – šéf manipulantů Jaroslav procedil- „no to ně tak vykuádaj, jak by sas s nima domúvau, dyž italsky neumíš? - To by sas diviu, enom sem na nich máveu, hned zastavili, já sem enom ukázau dopředu a řekeu jim Vivat Garibaldi, Vivat Mussolini a už ňa brali – ty temu, saláte, eščě nerozumíš, máš sa hodně co učit.“

Tonda obyčejně, když vešel ráno do kanceláře, na prvního, koho uviděl spustil: „Tož vitaj aj mňa, co sem moheu, to sem donéseu, nemáš neco na pití? Piju rum“. „A cos ty donéseu“ zeptal se ho jednou Jarin. „Co dům dá“, prohodil Toník vesele a položil na stůl dva spleené krajíce vepřovým sádlem, s dodatkem „větčinů hovno“ a pobaveně se tomu zasmál. „Ííha“, odfrkl Jarin, „to já mám lepší svačinu“ a ukázal v sáčku dvě jitrnice. Mlsný Tonda vyvalil oči a hned do něho: „toš neblbni Jarine, přeca ně jednu dáš né?“ Ale Jarin byl lakomý a s poznámkou „hovno ti dám“ strčil jitrnice zpátky do brašny, kterou zavřel do šuplíku v psacím stole. „No nebyť hamůn, to přeca nemožeš zežrat sám, dyt sa ti spuaší žlučník“ načínal ho vytrvale Tonda. Ale Jarin se nedal, jen se uščuřoval.

„Víte chuapci“, prohodil Tonda k ostatním „o nekerych našich občanoch sa vykuádá, že majú heslo: modli sa, pomáli prikrádaj a pámbůh ti požehná, - asi sa podlá teho budu tentokrát řídit.“ „Enom tentokrát?“ - zeptal se ho se smíchem Jenda, další odvozní mistr, který zrovna přífrčel na motorce a vkročil do

dveří. „Vitaj Jane, vzaus' toho Soviňónu na okoštování?“-hned na něho Tonda. „Máš hubu leda na oharkovů vodu“, odbyl ho Jenda. „Tady přeca nemožete pit, šecí ste motorizovaní.“ „Já né“ ozval se Toník, „to je mě jasné, že ty né, ale tebe je to stejně jedno, jak čuchneš ke štuplu“, usadil ho Jenda. „Chuapci, zavouajte toho Jarina nekdo ven na plac, já mám na tú jednu jitrnicu chuť, šak huady neumře a dyž, toš veliká škoda ho nebude, vdovu budem chodit utěšovat“, dál kombinoval Toník na chodbě, ale jeho plány zatím nezaujaly, protože přišel telefonát z nádražního dispečinku a rázem se vědělo kam a jaká pojedou auta na odvoz dříví z lesa a kancelář se začala vyprazdňovat.

Toníkovi přijela větřieska na rovnané dříví (rovnačku), protože jí měl na úseku velké zásoby, ale ještě než naskočil do kabiny k šoferovi Bohušovi a závozníku Františkovi, nezapomněl na Jaroslava zavolat „baraj by ti zaskočiuo – saláte lakomý“ a zabouchl za sebou dveře nákladáku.

Ferda dostal auto na kulatinu (dlouhé dříví, klády, které se vozilo na sklad MESu, kde se dále manipulovalo – rozřezávalo – na sortimenty a vagonovalo), řidič mu v autě povídá: „Toš na tych Polčinách už to budeš mět pomáli odvezené, už sú tam enom ty dvě skládky u toho hradla, co je u přejezdu.“ „To je dobře Franto, na konci měsíce je inventúra, aspoň toho nebudu muset tolik opisovat.“ „No, toš počkaj, má to jeden dost veliký háček, v tej jednej kuadě majů hnízdo „šršni“ a já sa rozhodně nemíním nechát dopchat jak hovado, enom kvůli tvojej inventúře, rád bych sa dožiu ešte aspoň našich hodů.“

„No tak Franti, přece mě v tom nenecháš, ty si přece umíš se vším lehce poradit“, zkusil ho navnadit Ferda, „já ti za to řeknu jak se řekne sršeň maďarsky.“ A zabralo to. „Franta se polichoceně poškrábal za uchem a prohlásil: „No šršni, to nejsů chuapče komáři, každý má džoganec jak ševcovský knip a jedu jak tři vose dohromady, ale neco bych věděu jak to uděuat, moseu bys kvůli temu stat hodně skoro ráno, abys tam byu ešte za tmy. Já ti dneskaj odvezu tú jednu skládku, to budů tak dvě fůry akorát na dnešek a s poslední fůrů ti tam dovezu malý kanystřík nafty a pucvolu abys moheu tú díru ucpat, polét a zapálit. Jak si s tým poradíš, to už je tvoja věc, až dojeđu už tam byt nesmňá, nebo idu od toho“ prohlásil nakonec lakonicky. „Jo, a včil mě teda řekni jak sa ten šršeň řekne maďarsky.“

Ferda začal usilovně přemýšlet, protože správně pochopil, že teď jsou sršni zcela na něm a chvíli zapochyboval, zdali má do toho opravdu jít. Doma měl včelařskou kuklu, když si na to navleče motocyklové rukavice a bude mít na sobě pogumovanou motocyklovou bundu, mělo by to klapnout.

„Tož co- spíš, nebo co?“ - vyrušil ho z přemýšlení Frantův hlas. „Trochu jsem se zamyslel nad technologickým postupem zítra ráno.“ „Na to sa vyser, hlavně tam mosíš byt potmě, aby byli šecí ešte doma v kvartýře – co teda s tyma Maďarama“ - byl napnutý, protože byl veselá kopa.

„Aha, tak poslouchej k sršňovi se hned dostanem, musíme začít u včely, Františku. Včela medonosná se maďarsky řekne „Sereméd“, vosa „Nemsereméd“ a sršeň jako těžký bombardér „Nemsereméd-turbo.“ „Hned sem si myslu, že to bude nějaká pi--vina“ řehnil se Franta a přestal až zastavili u skládky.

Ferda se šel podívat ke skládce, kde bylo sršní hnízdo a trochu ho zamrazilo, když uslyšel ten temný hukot sršních křídel a sršně jak palce, jak se hemží okolo dutiny v kládě. „Není cestý zpět“, pomyslel si a vrátil se k Frantovi, který chystal se závozníkem valník a oplen k nakládání, vyndal z brašny odvozní lístky, nejprve opsal dimenze všech kmenů na skládce, spočítal kubaturu, pak ji rozdělil zhruba na dvě fůry, aby žádná nebyla přes limit přetížení auta, označil Frantovi poslední kmen z prv-

ní dnešní várky a rozloučil se slovy: „Tak se mějte a ráno tady budu buďto já, nebo sršní“. Franta se ze sedačky na hydraulické ruce jenom řehnil.

Ráno nemohl Ferda ani dospat, budil se už po třetí hodině a tak raději vstal, aby nezaspal. Na jídlo moc chuti neměl, vypil jen čaj který si uvařil, oblékl si věci, které si myslel, že by mohly být dobré, do ruksaku přibalil včelařskou kuklu a šel nastartovat motocykl. Když dorazil na místo, v lese byla tma, že by se dala krájet. Motorku nechal stát otočenou zpátečním směrem, aby se mu eventuálně lépe prchalo, v dostatečné vzdálenosti, nasadil si kuklu a šel opatrně ke skládce. Ještěže skládka byla na volném prostranství, kde bylo vidět. Nejprve hledal kanystřík s naftou, našel ho hned za druhým kmenem i s pucvolou, jak mu Franta řekl. Teď musel najít kmen se sršním hnízdem. Ten byl až někde uprostřed. Protože si pamatoval, kde byl otvor do dutiny, našel ho celkem snadno. U otvoru se zdálo, že je klid, ani zevnitř nebylo nic slyšet. Natáhl kožené rukavice, utrl pořádný kus pucvolu a nacpal ji do otvoru destičkou, kterou našel na zemi u skládky. Díra byla celá ucpaná a tak trhal další a další kusy, až tam bylo všechno. Potom do hadrů nalil všechnu naftu a snažil se ji zapálit. Zjistil, že samotnou naftu zapálit není docela až tak snadné, stále ne a ne hořet. Musel doběhnout k motorce a vypustit trochu benzínu do papírových kapesníků, teprve od nich začala nafta hořet. Z počátku hořela jen tak líně, pak ale najednou to začalo hučet. „Asi to nějakou vedlejší dírou chytlo vzduch“ - napadlo ho. „Tak a je vymalováno, Franta může přijet“ oddechl si a začal chystat odvozní lístky, protože už se rozednívalo. Když byl skoro hotov, najednou mu kolem uší zabzučel sršeň a hned za ním druhý a za ním třetí a najednou jich tam bylo několik a létali kolem kouřícího, žhnoucího otvoru. Nebyli však útoční. Přemýšlel, jak se mohli dostat z dutiny ven, ale usoudil, že to nešlo, pár jich sice po ohni vylezlo, ale všichni byli spálení s ohořelými křídly a povedlo se mu je všechny zašlapat. Nezbyvalo, než připustit, že všichni přece jen ve hnízdě nepřenocují, jak se domníval František a ti, co přiletli, teď nocovali venku. Když dopsal lístky vzal si destičku, kterou používal k ucpávání otvoru a jak sršni přiletovali, usmrcoval je jako tenisovou pálkou. Přiletlo jich asi deset a konečně, jak se zdálo byl klid.

Po půl sedmé přikodrcal Franta s „trambusem“, jak se tehdy tomuto autu říkalo, a začal nakládat. „No vidš a šuo to dobře né?“ Ferda mu vylíčil celý průběh akce, přičemž neopomenul vy-zvednout své hrdinství, předal mu odvozní lístky a s pozdravem se rozešli. Když Franta odjížděl s první fůrou, z dutiny se ještě kouřilo.

Druhý den ráno se potkali v lese na jiném místě a u jiné skládky a Ferda, jen pro klid duše, povídá Frantovi: „Dopadlo to včera dobře?“ Franta chvíli mlčel a pak prohlásil ležérně: „Noó, ano, šecker sme uhasili.“ „Coó?“ - opáčil Ferda vyjeveně. „Nečuus' sirény? - on byu včera trochu větřík a na tej fůře sa to rozfúkauo a dyž sem dojeu na sklad na MES, tak už z toho šlahaua pěkná liša, ale hned tam byli dvojí hasiči a jak sem to vysypau do půl hodiny to byuo uhasené.“

„No nazdar, co včil?“ - vyhrkl Ferda. „No nic, ptali sa mňa esi sa z toho ráno nekůřiuo, a já povídám, že sem si nevšímeu, skoro ráno sa kůří z bár čeho né? - Toš mávli ruků a odjeli.“ Vysvětlil Franta bezstarostně a vida Ferdův nechápavý výraz, ještě se smíchem dodal – „Co sa bójíš, nebój sa, vuádne ľud!“

Pokud by se snad laskavému čtenáři zdálo, že některá z postav tohoto příběhu je na někoho podobná, všechno je fabulace a podobnost je čistě náhodná.

L.N.

JUBILEA

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší a mnoho zdraví do dalších let

červenec

80 let Marta Gajdová, ul. Lipová
Cyril Ducháček, ul. Anenská
60 let Vítězslav Povolný, ul. Za Hřištěm

srpen

80 let Marie Sýkorová, ul. Lužní
65 let Marie Hrabicová, ul. Na Trkmance
Karla Vidlářová, ul. Růžová
Jaroslav Nešpor, ul. Sportovní
60 let Anna Havlovičová, ul. Masarykova
Marie Kolínková, ul. Růžová
Josef Koliba, ul. Sportovní
Jan Tuček, ul. Mlýnská

září

70 let Jaroslava Zálešáková, ul. Růžová
65 let Antonín Šudrla, ul. Mlýnská

ÚMRTÍ

Rozloučili jsme se s občany:

červen

Antonín Černý, ul. Růžová
Blažena Sadílková, ul. Úlehlova
Václav Křivánek, ul. Anenská

NAROZENÍ

červen

Blahopřejeme Lucii Mlátilíkové z ulice Masarykovy k narození syna Kryštofa.

VÝROČÍ SVATBY

Dne 8.8.2014 oslavili manželé Jiřina a Miloslav Duhonští zlatou svatbu. Všechno nejlepší do dalších společně prožitých let a hlavně hodně zdraví jim z celého srdce přejí dcera Jiřina a syn Miloš s rodinami.

VZPOMÍNKA

NA NEDOŽITÉ STÉ VÝROČÍ NAROZENÍ

26. listopadu uplyne sto let od narození Františka Čapky. Pro obec i okolí vykonal hodně práce, půjčoval knihy ze své rozsáhlé knihovny, zastával funkci tajemníka obce, zapojil se do odbojové organizace lidové strany. Po válce pomáhal organizovat kulturní akce, ochotnická divadelní představení a po založení časopisu Malovaný kraj do něj mnoho let přispíval.

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých osobních údajů ve zpravodaji, aby to nahlásili na obecním úřadě nebo na telefonním čísle 519 324 502. Děkuje.

Krojové dílny

Pro ty, kdo...
si cení krásy krojů,
obdivují zručnost řemeslníků
a chtějí si také něco z tohoto jedinečného umění vytvořit.

Folklorní soubor Svéráz se rozhodl oživit povědomí o krojích na Podluží a probudit zájem lidí k uchování krásy lidového oděvu. Za podpory Nadace Vodafone chceme otevřít každému zájemci možnost poznat tradiční postupy při výrobě krojů, rozvinout svou zručnost a objevit zdroje tvořivosti pro další rozšiřování folklorního bohatství.

Seriál dílen je zaměřen na jednotlivé součásti dívčích i chlapeckých krojů:

Dílna:	Datum:	Vstupné:	S sebou:
1. Krojové oblékání	28. 9. 2014	60,- Kč	
2. Šití lajblu a kordulky	12. 10. 2014	100,- Kč	nůžky
3. Škrobení sukní	26. 10. 2014	100,- Kč	kasanice, žehlička
4. Malování mašlí - svéráz	9. 11. 2014	100,- Kč	
5. Vyšívání košile	16. 11. 2014	100,- Kč	vyšívací bubínek, nůžky

V rámci dílen zprostředkujeme setkání s lidovými umělci, kteří se o své dovednosti s účastníky dílen podělí.

Účastníci si poté předvedené postupy budou moci za podpory řemeslníků vlastnoručně vyzkoušet.

Všechny dílny se uskuteční v Kulturním domě v Prušánkách v neděli od 15 hod. Doba trvání cca 3 hodiny.

Vzhledem k omezené kapacitě míst prosíme o včasné potvrzení účasti na dílně vždy do 7 dnů před pořádáním na e-mailu: fssveraz@seznam.cz nebo na tel. 775 042 089.

Těšíme se na společnou radost z krojů!

Folklorní soubor Svéráz z Podluží

OZNÁMENÍ OBECNÍHO ÚŘADU

SBĚRNÝ DEN

Sběrný den se bude konat v sobotu 4. října 2014 od 10.00 do 16.00hod.

Kontejnery budou přistaveny na parkovišti u hřbitova.

Odevzdat můžete:

- elektro (ledničky, televize, rádia apod.)
- zařízení výpočetní techniky
- baterie, autobaterie
- nebezpečný odpad (obaly od barev, ředidel, pryskyřice atd.)
- pneumatiky na osobní a dodávkové vozy

VÝZVA PRO VLASTNÍKY PŮDY

Obec Ladná oznamuje vlastníkům půdy na katastru obce, že vykupuje pozemky za odhadní cenu. Zájemci o prodej se mohou nahlásit na telefonu 519 324 502, e-mailu info@obecladna.cz nebo na obecním úřadu.

TANEČNÍ STUDIO N.C.O.D.
SRDEČNĚ ZVE NA TANEČNÍ KURZY
V TĚLOCVIČNĚ ZŠ LADNÁ

STREET DANCE

Děti od 4 do 8 let
KAŽDÝ ČVRTEK od 11.9.2014
17:20 – 18:20

Mládež od 8 do 15 let
KAŽDÝ ČVRTEK od 11.9.2014
17:50 – 18:50

Další kurzy
www.ncod.cz
tel: 723 665 935

Registrováno u MK ČR E 14585, odpovědný redaktor: Bohumila Tesaříková, vydává Obecní úřad Ladná;
tel: 519 324 502, příspěvky možno zasílat na info@obecladna.cz.
Počet výtisků: 420, vydáno: září 2014; příští číslo: prosinec 2014
Tiskne: Tisk Pálka Břeclav